

מבט השוואתי על מודלים של הגנת הפרטיות – לקראת תיקוני החוק בישראל

סיכום ותובנות מהמפגש השני בנושא: סמכויות האכיפה והסנקציות של רשויות להגנת הפרטיות

רקע

לאחרונה פרסמה ממשלת ישראל [הצעת חוק לתיקון חוק הגנת הפרטיות \(הצעת חוק הגנת הפרטיות \(תיקון 14\), התשע"א-2021\)](#). תיקון זה, מהווה תיקון משמעותי ראשון בחוק מזה שנים רבות. התיקון המוצע מתבסס על הצעות שהומלצו בשנים 2007 ו-2011. בנוסף משרד המשפטים הצהיר כי הוא שוקד בימים אלה על הצעת חוק נוספת בתחום הפרטיות, מהותית ומקיפה יותר. להלן [קישור](#) לסקירה על עיקרי התיקון בהצעת החוק שערך המכון.

אגב הדיון בהצעת החוק, המכון הישראלי למדיניות טכנולוגיה בחר לארגן סדרה של מפגשים שמטרתם להפגיש את העוסקים בתחום עם מומחים בעלי שם, שירחיבו את נקודת המבט להסדרים הקיימים במדינות השונות, בכוונה להעשיר את הדיון בנושא גם בישראל.

המפגש השני התקיים ב-16 בפברואר 2022 (בזום) ועסק בנושא: "סמכויות אכיפה של רשויות להגנת פרטיות" (להלן [קישור](#) להקלטת המפגש).

במפגש השתתפו הדוברים הבאים:

- [עו"ד לימור שמרלינג מגזניק](#), מנהלת המכון הישראלי למדיניות טכנולוגיה.
- [עו"ד ראובן אידלמן](#), מנהל מחלקת ייעוץ משפטי ואסדרה, הרשות להגנת הפרטיות במשרד המשפטים.
- [עו"ד פלורנס ריינל](#), מנהלת המחלקה הבינלאומית וענייני אירופה, רשות הגנת הפרטיות בצרפת.
- [סטייסי גריי](#), מנהלת יחידת המחקר וניתוח החקיקה, פורום עתיד הפרטיות (FPF), ארה"ב
- [עו"ד לור לייטנר](#), שותפה בחברת עו"ד "גודוויין", בריטניה.

עורכת הסדרה: [עו"ד רבקי דביש](#), עמיתה בכירה, המכון הישראלי למדיניות טכנולוגיה.

תובנות מרכזיות

- ב-GDPR אין קביעת עבירות, אולם יש מדינות שהוסיפו הוראה פלילית בחוק המקומי. גם במדינות אלו האכיפה הפלילית לא תתבצע על ידי ה-DPA, אשר מוסמכות לאכוף הפרות מנהליות של הגנת מידע אישי. עדיין בכל מדינה תהיה אכיפה פלילית על ידי רשויות מטרה בתחומים נושקים כגון חדירה לחומר מחשב, האזנת סתר וכד'.

- ה-GDPR מקנה מגוון סנקציות מינהליות, נוסף על עיצום כספי, באופן המאפשר התאמת כלי האכיפה לאירוע הספציפי.
- סכומי העיצומים הכספיים באיחוד האירופי הם סכומי מקסימום. על הרשות להפעיל שיקול דעת לגבי גובה הסכום, שנקבע באופן שונה בכל רשות מדינתית. לכן נראה שונה גבוהה בין הסכומים השונים המוטלים בפועל.
- בצרפת ישנו גוף נפרד המוסמך להטיל את העיצומים הכספיים, אשר אינו כפוף ל-CNIL.
- ברמה הלאומית, רואים השפעה של ה-GDPR על השוק במיוחד בתחום אבטחת המידע והשקיפות.
- בארה"ב יש מגוון חיקוקים, פדרליים ומדינתיים, העוסקים באופן עקיף בהגנת הפרטיות ומידע אישי כגון הגנת על פרטיות ילדים ברשת, הגנות בהקשר של דירוג אשראי. החוק החדש בקליפורניה (CCPA) והחוקים החדשים בכמה מדינות נוספות שונים בכך שהם קובעים הסדר הגנה על פרטיות כללי למרחב המסחרי.
- ל-FTC אין מכוניזם מחייב לבירור תלונות מהציבור, ועיקר המקרים מגיעים לפתחו מתוך הרשות או מהקונגרס.
- ל-FTC מנגנון ליצירת הסדרים מוסכמים בהן חברות מקבלות על עצמן סטנדרט מחייב ל-20 השנים הבאות (לגוגל ולפייסבוק יש הסדר כאמור לדוגמא). הפרה של ההסכם מאפשרת הטלת עיצומים כספיים. במסגרת הזו הסכימה פייסבוק למשל לשלם סכום משמעותי לאחר פרשת קיימברידג' אנליטיקה אשר ה-FTC קבעה שהעידה על הפרה של ההסדר.
- הצדקות מרכזיות לשיטת הרשות להגנת הפרטיות בישראל למתן סמכויות פליליות: החשיבות של ענישת הפרט אל מול הארגון, יצירת הרתעה גבוהה יותר.

סיכום המפגש

עו"ד לימור שמרלינג מגזניק :

רוצים ללמוד על סמכויות של רשויות להגנת על פרטיות בארה"ב ובאיחוד האירופי. שיקוף של המצב בישראל – בפועל הרשות להגנת הפרטיות בישראל מבצעת אכיפה פלילית ומנהלית. יש שאלה לגבי ההשפעה של האכיפה על השוק, והתיקון המקודם כולל התייחסות נרחבת – קובע היקף רחב של הפרות ועבירות, מעלה את סכום העיצומים הכספיים ומגדיר את סמכויות האכיפה הן בהיבט הפלילי והן המנהלי.

עו"ד ראובן אידלמן : (על המצב בישראל)

התחלנו את הדיונים בוועדת חוקה, חוק ומשפט על התיקון המוצע, חיכינו לו שנים רבות. הוויכוח הציבורי בימים אלו הוא שיח מרכזי על פרטיות (מבלי להכנס לסיבות לכך).

ישראל ייחודית בכך שיש בחוק עבירות פליליות (נותן דוגמאות לעבירות לפי סעיף 2 לחוק). יש לנו ברשות סמכויות לנהל חקירה פלילית, ויש לנו את מחלקת הסייבר בפרקליטות שמגישה את כתבי האישום בתיקים שלנו. היה לנו מקרה אחד בו כבר הוטלו עונשי מאסר בפועל על נאשמים. העבירות שולבו כבר ב-1981. לפני שהרשות הוקמה החקירות נעשו על ידי המשטרה. כיום מרבית החקירות בנושא נעשות על ידי הרשות להגנת הפרטיות.

בתיקון החקיקה הנוכחי מגדירים שש עבירות בחוק הגנת הפרטיות. מציעים גם להסמך בחוק את הסמכויות הפליליות של החוקרים ברשות, אשר כיום ניתנות מכח הסמכה אישית.

בתחילת הטיפול במקרה אנו שוקלים ומקבלים החלטה האם לפעול באכיפה פלילית או מנהלית. צריך לזכור שהמסלול הפלילי הוא המסלול הארוך יותר, וגם איננו עצמאיים בתוצאה. אחת הנקודות החשובות היא שאנו נדרשים עדיין לשכנע את בתי המשפט שתיקי עבירות על חוק הגנת הפרטיות הם תיקי עבירות חמורות. זה תהליך ארוך שייקח עשרות שנים. אין הרבה תיקים כאלו. כמובן צריך למצוא גם את התיקים המתאימים.

חלק מהשיקולים שלנו יהיו, אם ישנו יסוד נפשי, חומרת הנזק, המורכבות והתחכום של המעשה, ככל שחקירה יותר מורכבת, תהיה לנו נטייה ללכת לפלילי. צריך לזכור שהאכיפה הפלילית מתמקדת באדם ולא בארגון. לדוגמא, חיילים שמכרו מידע על חצי מיליון חיילים שעמדו להשתחרר – נדרשו הרבה פעולות חקירה בארגונים שונים. דוגמא שנייה, עובדים שהתחזו ושינו מידע אישי בחברות ביטוח. סמכויות חקירה יאפשרו לנו לקבל מידע נוסף.

התיקון המוצע מבקש לאפשר חלופות לקנסות מנהליים.

אנו מבקשים גם לדייק את סמכויות המפקחים והחוקרים. לדוגמא, יצרנו בתיקון הסדר מיוחד לרשויות בטחון – מחייבים מינוי ממונה ארגוני על הגנת הפרטיות, זה יאפשר במשטר שלנו להרחיב את יכולות הפיקוח שלנו ברשויות מסוג זה.

אנחנו רואים בישראל עלייה בעניין הציבורי סביב פרטיות, יש יותר דאגה לפרטיות – בין יתר על רקע הקורונה ועל רקע אירועי אבטחת מידע. אני מקווה שהשיח הזה ותיקוני החקיקה ישפיעו גם על התייחסות בתי המשפט.

עו"ד פלורנס ריינל : (תובנות ודוגמאות מניסיון ה-CNIL הרשות להגנת הפרטיות הצרפתית)

אנחנו אוכפים מול גופים פרטיים ומול גופים ממשלתיים. לא כל הרשויות עושות זאת וזה חשוב לדעת. נוסף על ה-GDPR אוכפים גם את הדירקטיבה שעוסקת בחיפוש משטרתיים, בוחנים את סמכויות המשטרה ומשרד המשפטים בנושא, אוכפים גם את הדירקטיבה בנושא שימושי אינטרנט e-Directive ויש לנו גם אכיפה שמקורה במידע מודיעני שנוגע לבטחון לאומי – כך שיש לנו היקף רחב של מקורות שאנו פועלים לאכוף.

יש לנו כ-90 עובדים אשר עוסקים באכיפה בשלוש מחלקות – תלונות, חקירה וסנקציות. עובדי האכיפה עובדים בשיתוף פעולה עם מחלקת הציות. יש חשיבות להיות מסונכרנים ולראות שפועלים בפרשנות זהה להוראות החוק.

– מספרים

- מקבלים 15 אלף תלונות בשנה – אחרי ה-GDPH היתה הכפלה של התלונות (מ-2016 ל-2021).
- מבחינת חקירות – לא כל תלונה מגיעה לחקירה לפעמים יש דוחק מהתקשורת. לעתים יש חשיבות חייבים לעשות חקירה באותו יום או אפילו באמצע הלילה.
- כשליש מהחקירות צריכות להיות בנושא שקיבל עדיפות על ידי הנציבות בתוכנית האכיפה השנתית.
- היו לנו כמעט 400 חקירות במהלך שנת 2021 – הכפלו בשנה אחת את מספר החקירות ביחס ל-2020

אנחנו עושים פיקוחים במקום, ולא בהכרח מודיעים לארגון שמגיעים. לעתים עושים את התחקיר בכתב, או באופן מקוון. יכולים לדרוש כל מסמך, כולל מידע השמור בבסיס הנתונים. יכולים לדוגמא לבקש לקבל את נתוני ה"קוקיז" אצל המפוקח. יש לסמכות לקבל מידע מספר חריגים, לדוגמא – מידע רפואי או מידע עסקי, אבל יש תהליך שמאפשר לקבל את המידע אם חושבים שנדרש.

לגבי סנקציות – יש מנעד של כלים שונים – התראה, הוראה להפסיק את עיבוד המידע, הטלת עיצומים ועוד. בעקבות ה-GDPH היתה עלייה בסכומים שיכולים היום להטיל ביחס לעבר. בודקים גם מה עשה בעל המאגר כדי להפחית את הנזק שנגרם בליקוי אבטחת מידע, כדי להכריע ביחס לאחריות שלו. יש לנו כלים רבים שמאפשרים לנו לדייק את האכיפה המתאימה לכל מקרה.

יש ב-CNIL ועדה מיוחדת המורכבת משישה נציבים שהיא היחידה שמוסמכת להטיל עיצומים. זוהי ועדה עצמאית מהנציבות הצרפתית, ורק היא מחליטה על העיצומים.

יש לנו שיתוף פעולה בין מדינות האיחוד לכן אם יש לנו מקרה אכיפה רלוונטי לעוד מדינות, אנחנו פועלים לפי מה שנקרא One Stop Shop - שתהיה נציבות אחת שמובילה את הפיקוח, ולא פיקוחים מקבילים. המשמעות היא שהנציבות המובילה מנהלת שיח עם כל הנציבויות. היא לא מחליטה לבדה. כולם צריכים להיות בהסכמה ביחס לתפיסה ולסנקציה. עד כה ה-CNIL היתה מובילה ב-94 מקרים. מאז 2018 היו לנו יותר מ-800 הליכי שיתופי פעולה שהגיעו לידי 300 החלטות שנתקבלו ברמה האירופאית המשותפת.

שתי דוגמאות עכשוויות להחלטות כאלו -

1. החלטה על קוקיס – היתה בעדיפות בשנת ב-2021 – בחנו 100 מקרים, ורובם שינו את המדיניות שלהם. הפיקוח נגע לרשתות כמו פייסבוק ויוטיוב שלא באמת נתנו אפשרות

אמיתית למשתמשים שלא להתקין קוקיס. את גוגל קנסו ב-150 מיליון יורו. ואת יוטיוב קנסו ב-62 מיליון יורו.

2. לגבי הסקטור הציבורי - קנסו את משרד הפנים כאשר עשו שימוש ברחפנים שלא בסמכות, כדי לאכוף בידודי קורונה. הוביל להפסקת השימוש ברחפנים. ב-2021 פעלו מול המשרד לבטחון פנים אשר שילב מערכת אוטומטית לזיהוי טביעות אצבע.

ברמה הלאומית רואים את ההשפעה של GDPR במיוחד בתחום האבטחה והשקיפות.

לימור שמרלינג-מגזניק :

האם מצליחים להעריך יעילות של שימוש בכלים שונים? האם הייתם רוצים סמכויות פליליות, או מה הסמכויות המיוחדות שלא הייתם מוותרים עליהן?

פלורנס ריינל :

אין לנו סמכויות פליליות, זה נשמע מאוד מעניין. אנו יכולים להודיע לתובע הכללי על דברים שרואים – אבל כמעט לא עושים בזה שימוש, בעיקר נסמכים על הסמכויות שיש לנו.

איך מודדים?

היתה לנו מערכת ביחס לדרישות לציות, כמה מהם מצייתים. רואים שבדרך כלל מצייתים, אם כי קורה שיש "לקוחות חוזרים", שצריכים להגיע אליהם מספר פעמים. רואים לא פעם שכשאנחנו פועלים כיועצים מול חברה, אנו יכולים לראות שהחלטות של מחלקת האכיפה משפיעות בפועל על השטח, כפי שעולה ממחלקת הציות. רואה חשיבות רבה שה-CNIL גם מסייע לחברות להיות תואמים לדרישות המצופות.

סטיסי גריי : (סקירה על ארה"ב)

בארה"ב אכיפה של הגנת מידע אישי היא מאוד מסובכת. חלקה נובעת מכך שיש ריבוי הסדרים – ברמה הפדרלית והמדינתית. החוקים מתייחסים באופן עקיף לסוגיות של פרטיות והגנת מידע אישי, ועד אשר לא תהיה חקיקה מסדירה ברמה הפדרלית, נראה שהמצב יישאר כזה. אחד הוויכוחים סביב קידום חקיקה כזו, הוא באמת נושא האכיפה והיחס בין האכיפה הפדרלית למדינתית. יודעת שתעסקו במפגש הבא בנושא של תובענות ייצוגיות, אבל רק אעיר שגם הסוגיה הזו היא מקור למחלוקת אגב החקיקה הפדרלית.

ה-FTC הם אוכפי החוק המרכזיים, אבל הם לא אוכפים רק פרטיות. למעשה, המשימה המרכזית שלהם אינה פרטיות אלא הסדרים צרכניים. הסוכנות היא מאוד עצמאית. יש להם הסדרים

המשמרים את העצמאות שלהם (כגון, תקופת כהונה שקשה לסיים אותה קודם לכן, אסור שיותר משניים מתוך הנציבים יגיעו מאותו מקום פוליטי ועוד).

כמו ה-CNIL גם להם יש סמכויות אכיפה מאוד רחבות, יכולים לזמן כל עדות או מסמך שמצוי תחת חקירה. בנוסף ה-FTC יכול לשלוח שאלונים לעסק שמצוי בחקירה, ויש להם סמכויות לעשות מחקרים מקיפים – גם אם אין להם נגיעה לאכיפה. הם עשו את זה במקרים רבים גם בתחום הפרטיות.

אין להם מנגנון של בירור תלונות. הם לא חייבים להגיב לפרטים או ארגונים. נכון שארגונים פונים ל-FTC להעלות נושא אצלם או בתקשורת, אבל אין חובה לפעול לברר את התלונה. בדרך כלל בעצם העלאת הנושאים לאכיפה מגיעים מתוך הארגון או מהעלאת נושאים על ידי הקונגרס.

החוק המרכזי שרוב הנושאים של פרטיות נדונו בו ב-20-30 שנים האחרונות נוגע לסעיף 5 בחוק של ה-FTC, שעוסק בהתנהלות מטעה את הצרכנים. שימש כעוגן להעלות ולבחון נושאים כגון מדיניות פרטיות ששונה מהפרקטיקה, או לדוגמא כשאין נהלי אבטחת מידע מינימליים שמובילים לדלף מידע.

נוסף ל-FTC Act, יש 70 חוקים שהסוכנות אמונה על אכיפתם הנוגעים למסחר והנאה, גניבת זהות, סימון מוצרים ועוד. יש כאן מנדט מאוד רחב. יש ברוב החוקים נגיעה למידע אישי כגון טלמרקטינג, כל מה שקשור להגנה על פרטיות קטינים.

האבחנה הזו חשובה מכיוון שלכל חוק יש סעדים שונים ומגוונים, וקשה להתייחס לסמכויות האכיפה כמקשה אחת. יש להם הליכים מינהליים, יכולים גם לתבוע ישירות בהליך בבית משפט, כולל תובענות אזרחיות. הקנסות הגדולים שאתם רואים בדרך כלל נוגעים לפרטיות ילדים מכח חקיקה מפורשת המעניקה סמכות (COPPA).

יש מחלוקת כרגע בבית המשפט לגבי מה הן הסמכויות של ה-FTC כאשר היא פועלת מכח החוק המסמך הכללי שלה – ב-2021 בית המשפט העליון פסק שה-FTC אינו יכול לדרוש פיצויים עונשיים (כגון תשלום לניזוקים), וזאת בשונה מהאופן בו ה-FTC פעל עד כה. הקונגרס בוחן איך להתמודד עם הפסיקה ויש יוזמות להסדיר את הנושא בתיקון חקיקה. זה גם הוביל את ה-FTC לבחון אכיפה על בסיס חוקים שיש להם סמכויות לדרוש פיצויים עונשיים. ומנסים גם לשתף פעולה עם רשויות מדינתיות שיש להם סמכויות משלימות לענישה.

יש אפשרות להסדר מול ה-FTC בו במשך שנים, אפילו עד 20 שנה, הארגון מתחייב לבצע פעולות מסוימות כגון יצירת תוכנית פרטיות, ביצוע ביקורות קבועות וכד'. כמה חברות גדולות מצויות בהסדר מסוג זה כגון גוגל ופייסבוק. אם החברות מפרות את ההסכם, יכולה להיות ענישה על ההפרה כולל הטלת עיצומים.

כאשר מדובר על עבירות ברמת המרמה, בדרי"כ יעבירו למשרד המשפטים. ה-FTC היא רשות אכיפה אזרחית, לא פלילית בעיקרה. אבל בחוקים רבים שה-FTC עוסק בהם יש עבירות פליליות ולעתים יש הפרות של סעיפים אלו.

למדינות בארה"ב יש סמכויות דומות לאלו של ה-FTC ביחס להתנהלות לא הוגנת. התובעים הכלליים מינו נציגים לאכיפת התחום, לפעמים יש שיתופי פעולה עם ה-FTC או בינם לבין עצמם. לעתים יהיו מספר תובעים מדינתיים שיחברו יחדיו כדי להביא תיק משמעותי (לאחרונה נעשה שיתוף פעולה כזה בין 45 מדינות ביחס לפייסבוק). החוקים החדשים שעוברים בוורגינייה ובקולורדו, מדברים רק על אכיפה מדינתית, ללא אכיפה פרטית.

קליפורניה חריגה בארה"ב בתחום הפרטיות. הם הקימו רשות אכיפה נפרדת לנושא הפרטיות - כרגע יש להם מועצה של 5 אנשים, הישיבות שלהם פתוחות לציבור, יש להם אפשרות להטיל קנסות ולנהל הליכים אזרחיים.

עו"ד לור לייטמן : (האכיפה האיחוד האירופי)

מצורפת המצגת של לור –

מצגת של עוד
לייטמן.pptx

ה-GDPR מדבר על שלושה סוגי סמכויות אכיפה :

1. חקירה בשל אי עמידה בדרישות ה-GDPR
2. אפשרות להטיל סנקציות או לקבוע הנחיות לתיקון
3. ייעוץ ביחס להתנהלות הנכונה

יש שונות בין המדינות כי ניתן להעצים את הסמכויות. אין בהכרח דמיון וזהות באופן הגדרת הסמכויות בכל המדינות. כשעובדים עם לקוחות בינ"ל יש שונות וקשה לפעמים – לאבחן ביניהם.

יש מדינות בהן יש עבירות פליליות בחקיקה, אבל החקירות יתבצעו על ידי התובע הכללי ולכן הרבה פעמים לא תתקיים אכיפה פלילית כי לתובע הכללי לא נמצא בסדרי העדיפות שלהם.

חייבים לשים לב שנוסף על החוקים ב-GDPR יש חוקים פרוצדורליים מקומיים רלוונטיים, שיש בהם שונות רבה, ולכן כאשר נותנים ייעוץ משפטי לחברה הפועלת מול מספר מדינות, צריך לתת את הדעת גם לנושאים הללו.

בסמכויות האכיפה יש לכל הרשויות, לפי ה-GDPR אפשרות לבצע את הפעולות הבאות :

1. לדרוש מידע הנדרש לצורך ביצוע משימותיו של ה-DPA
2. לבצע ביקורת
3. לבחון אישור שניתן במסגרת ה-GDPR
4. להתריע בפני בעל שליטה או מעבד על הפרה לכאורה של הוראות ה-GDPR
5. לקבל גישה לכל מידע הנדרש ל-DPA כדי לבצע משימותיו

6. להכנס לחצרים ולקבל גישה לכל ציוד שיש בו עיבוד מידע, בכפוף לפרוצדורה הקבועה באותה מדינה. זה קורה בפועל לא פעם.

כאשר מתגלית הפרה ניתן, על פי ה-GDPR לנקוט בפעולות של –

1. אזהרה
2. דרישה לתיקונים
3. דרישה לקיים את בקשת נושא המידע
4. דרישה לציית להוראות התקנות בדרך מסוימת ובתוך פרק זמן שייקבע
5. ליידע את נושאי המידע על דלף באבטחת המידע
6. להטיל מגבלות או איסורים זמניים או קבועים
7. ליידע גורמים נוספים שהועבר אליהם מידע על בקשת נושא המידע להשכח
8. להטיל עיצומים כספיים
9. להשעות העברת מידע מחוץ לגבולות המדינה.

תשומת הלב מופנית מאוד לעיצומים הכספיים, אבל צריך להבין של-DPA באירופה יש סל כלים רחב. לדעת עו"ד לייטמן האפשרות לאסור או להגביל פעולות באופן זמני או קבוע, יכול לפגוע בפעילות משמעותית של הארגון.

כשמסתכלים על רשות אכיפה, חשוב לראות את כלל הכלים שיש להם.

ה-GDPR עצמו לא כולל סנקציות פליליות, אולם יש מדינות שהוסיפו סנקציות פליליות, לדוגמא:

1. צרפת: ענישה פלילית על מי שפועל להפריע ל-DPA בצרפת (ה-CNIL)
2. איטליה: מי שלא מציית להוראות התיקון שניתנו על ידי ה-DPA באיטליה (ה-Garante)
3. פולין: ענישה פלילית על עיבוד לא מורשה ועל שיבוש חקירה של ה-DPA בפולין (ה-PUODO)

כמעט לעולם אין אכיפה פלילית, כי צריך הליכי חקירה על ידי הרשויות החוקרות, ובסדרי העדיפות אין לכך עדיפות בדרי"כ.

אין ענישה פלילית בבגיה, צ'כיה, פינלנד, אירלנד, ספרד ושבדיה.

ועדיין יש במדינות האיחוד אכיפה הנוגעת לסוגיות של שימוש לא מורשה בחומר מחשב, פריצה למחשב או האזנת סתר שהן עבירות פליליות לפי הקודקס הפלילי, ונאכפות על ידי הגורמים הרלוונטיים במדינות האיחוד.

כמו כן, יש אכיפה אזרחית פרטית שמשלימה את האכיפה של רשויות הגנת הפרטיות.

יש שתי רמות ענישה באיחוד האירופי – הראשון של עד 10,000,000 אירו או 2% מהמחזור העולמי – הגבוה מבין השניים, השני של עד 20,000,000 אירו או 4% מהמחזור העולמי – הגבוה מבין השניים. (הערה: שימו לב שבניגוד להצעה הישראלית מדובר בסכומי מקסימום). יש מגוון בגובה הקנסות. לכל רשות יש את ההנחיות והנהלים שלה. יש גם שיקולים שונים.

עד כה הוטלו 1.5 מיליארד יורו. הקנס הגבוה ביותר היה על אמזון – 746 מיליון יורו. עד כה היו מעל ל-950 קנסות שהוטלו.

ניתן לראות ביחס לחלוף הזמן שהחל ממאי 2021, יש עליה חדה גם בכמות העיצומים וגם בגובה הסכומים המוטלים. מוסבר גם על ידי כך שנדמה שבשנים הראשונות הרגולטורים עסקו בדיוק של המצב הקיים, במתן הנחיות והדרכות, ורק בתקופה האחרונה החלו לחזק את פעולות האכיפה שלהן.

יש גם הרבה קנסות נמוכים יותר. מי שמטילה הכי הרבה קנסות היא הרשות של ספרד. יש הרבה יותר קנסות ממה שנראה. את התקשורת מושכים רק אלו עם הסכומים הגבוהים. יש בממוצע 3-4 החלטות בשבוע על הטלת קנסות באיחוד האירופי. הרבה מהקנסות המוטלים, בוודאי הגבוהים שביניהם, מערערים עליהם.

לימור שמרלינג מגזניק :

שאלה לראובן – איך אתה מסביר את הצורך והיעילות של ההליך הפלילי לאור התמשכות ההליכים והיקף ההשקעה הנדרש, לעומת הצורך לתת מענה מהיר ויעיל להפרות המתרחשות בתחום.

ראובן אידלמן :

אני חושב שההצדקה המרכזית היא בכך שההליך הפלילי מתמקד באדם ולא בארגון. אני חושב שעצם העובדה שיש בישראל ידיעה שניתן למצות הליך פלילי של עד 5 שנים מרתיע יותר מאשר הידיעה שהארגון שאתה עובד בו עלול לשלם סכום כסף.

לימור שמרלינג מגזניק :

האם מדברייך ניתן ללמוד כי הרשות לא תחפש את המנהלים בארגונים, אלא את העבריינים שביצעו את המעשה בפועל?

ראובן אידלמן :

ייתכן שנבצע אכיפה כזו בתיקים המתאימים. אני מדבר על סמך הניסיון שצברנו, בפועל התיקים שלנו שהתנהלו עד כה לא היו נגד המנהלים אלא נגד העבריינים "הרגילים", למעט במקרה אחד.